

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 8. Omne gaudium terræ, finis vile, cæli, æternitas pretiosum facit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

cipietur, immensa quadam accumulatione, infinitorum bonorum, in infinitum atque æternum, simul ac velut vna collectione fruendorum.

§. VIII.

Omne gaudium terra finis vile, celi æternitas pretiosum facit.

Disce hinc, ô quisquis es, seu juvenis, seu senex; diues & pauper; nobilis & ignobilis, agnoscere terræ vilitatem, & rerum terrenarum fluxarumq; vanitatem: disce pretium cæli & cælestium dignitatem æstimare, mundóq; tandem contempto, dicere: *Heu quàm sordet terra, cum cælum aspicio!* Qui enim tanta, in terris, mala, & tantilla, tamque caduca bona esse videt; in cælo autem omnia stabilia, fixa, æterna, summa, & summè bona reperiri intellexit, vel fatuus est, & excors, vel ista illis anteposit. Imò illa omnia nullius esse momenti iudicat, si cum istis comparentur. Quidquid enim transit, postquam transijt, perinde est, ac si nunquam extitisset. Posside centum jugera, mille agros, imò mille regna; posside Cræsi opes; habe Xerxis potentiam, & omnem Persarum apparatus; omnem Sardanapali luxum; acquire quid-

quidquid est honorum & titulorum, quidquid gloriae & dignitatum; nata in delitijs, volutare in voluptatibus, etiam longa aetate; fruire denique caelo in terris; si tamen postea haec amittas, si jugera, si regna à te auferantur; si opes alius tollat; si potentiam eripiat; si titulos extinguat; si de gradu dignitatis deiciat; si sensus & valetudo destructa voluptates excludat, quid ex omnibus illis utilitatis, quid delectationis es percepturus? transierunt. desierunt. non existunt amplius. commodi nihil, moeroris multum reliquerunt. Imò tristissima memoria recordaberis, te bonis gaudijsque illis omnibus esse spoliatum. Quae recordatio tanto te magis affliget ac exagitabit, quanto bona illa amissa tibi visa fuerunt maiora ac meliora, quantoque chariora extiterunt. Quò enim dulcior est alicuius rei possessio, eò acerbior fit eius amissio. Eapropter, si ceterae causae omnes deessent, haec sola sufficeret, ad rerum instabilium amorem abijciendum; quia scilicet necessario deserendae sunt, & non sine ingenti dolore deseruntur. At divina, caelestia, aeterna, nullo tempore, nullo casu amittuntur; neque amitti queunt. Quamobrem-

rem sunt rebus his caducis infinites me-
liora atque optabiliora, vel hoc solo etiam
capite, quia durabiliora.

§. IX.

*Gaudiorum terrenorum vanitas ad æternum
duratura nos gaudia inuitat.*

Huic durationi accedit magnitudo bo-
norum, quæ inibi obtinget. Quantis enim
spatijs cælum illud latè circumductum ter-
rarum angustias superat; tanta excedit im-
mensitate gaudium beatorum, huius mun-
di illecebras. Res, quæ hîc pariunt delecta-
tionem, non simul, sed sensim, & successi-
uè, nec sine interruptione, & plurimarum
molestiarum admixtione, sua comoda ad-
ferunt; quorum cum alterû succedit, prius
evanescit. At, in cælo, totum illud æternum
bonum, electis promissum, electorû est, &
ab electis in æternum totum simul possi-
detur. Nam *quamvis non fuerimus ab aeterno,*
tamen possidentes Deum, fruemur in eo etiam
æternitate; quatenus infinitis retro sæculis ex-
stitit, mente nos retrorsum, & antrorsum ex-
tendentes; sicut & tota immensitate fruemur,
in immensum illud pelagus nos immergentes,
vnus enim erimus spiritus cum Deo. Sensum
igitur & gustum habebimus diuinorum, sicut

Nn & ipse

Leonard.
Lect. li. 4.
de diuin.
Perf. c. 4.